

HET DOEL VAN GEESTELIJKE GAVEN

Door: Mike McGlathery www.followchristspattern.com

"1 Kor. 12:1: En van de geestelijke gaven, broeders, wil ik niet, dat gij onwetende zijt.

(Ze WAREN onwetend). Laten wij NIET onwetend zijn! Laat ons STUDEREN!

"1 Kor. 12:2: Gij weet, dat gij heidenen waart....."

"Rom.2:25: Want de besnijdenis is wel nut, indien gij de wet doet; maar indien gij een overtreder der wet zijt, zo is uw besnijdenis voorhuid geworden.

Omdat ze vroeger van de synagoge waren, hadden die Korinthiërs in de vergaderingen van Paulus niet geloofd dat Jezus hun herrezen Messias was. Ze hadden GEEN deel uitgemaakt van de gelovige besnijdenis. Zij waren de "Onbesnedenen", Grieken, vreemde Heidenen, en ongelovige Joden.

"1 Kor. 12:2: Gij weet, dat gij heidenen waart, tot de stomme afgoden heengetrokken, naar dat gij geleid werdt.

Grieken, Godvrezende Heidenen kwamen naar de synagogen om Israël te zegenen. Maar Israël was afvallig en ging in ongerechtigheid achter andere goden en afgoden aan. Zelfs de afvallige Joden werden als "onbesneden" beschouwd, net als de Heidenen.

(Romeinen 2:25. "onbesnedenen", Grieken, en vreemde Heidenen, en ongelovige Joden),

"1 Kor. 12:3: Daarom maak ik u bekend, dat niemand, die door den Geest Gods spreekt, Jezus een vervloeking noemt; en niemand kan zeggen, Jezus den Heere te zijn, dan door den Heiligen Geest.

(In Handelingen 9:6 zei Paulus oprecht: *"....Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?....."*

Saulus van Tarsen had zojuist de Heilige Geest ontvangen om Jezus oprecht zijn 'Heer' te kunnen noemen.

"1 Korinthiërs 12:4. Nu zijn er verschillende gaven, maar dezelfde Geest.

In een paar verzen zullen we de diversiteit van gaven zien die, in 1 Korintiërs 12:7-11, door dezelfde Geest worden gegeven.

"1Kor. 12:5: En er is verscheidenheid der bedieningen, en het is dezelfde Heere;

Dit laat zien dat de kerk van Mattheüs 16:18 een ander bestuur heeft dan de kerk van Romeinen 16:4 en Kolossenzen 1:18, hoewel beide op hetzelfde fundament zijn gebouwd, Jezus Christus. In een paar verzen zullen we de verschillen zien in de bedieningen, van dezelfde Heer, in 1 Korintiërs 12:12-17.

"1 Kor. 12:6: En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.

Die verschillende WERKINGEN omvatten: ten eerste, het evangelie van God wordt GEZONDEN AAN degenen in Handelingen 9 tot en met 28, vervolgens, het evangelie van Christus dat eerst AAN de Jood wordt VERZONDEN en ook aan de Grieken, vervolgens, GEZONDEN NAAR "alle Heidenen", dan de opname van het lichaam van Christus. In een paar verzen zullen we de diversiteit van de handelingen van dezelfde Heer zien in 1 Korinthiërs 12:18-30.

"1 Kor. 12:7: Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is.

Opmerking van de vertaler: De King James Bible zegt: *“1 Kor. 12:7: But the manifestation of the Spirit is given to every man to profit withal.*

Vertaald geeft dat: *“Maar de manifestatie van de Geest wordt aan ieder mens gegeven om er profijt van te hebben”.*

Dit is duidelijker dan hetzelfde vers in de Statenvertaling.

Einde citaat

Laten we eens kijken naar de verzen die de overgang vertellen die leiden tot het tonen of manifesteren van de Geest die gaven geeft aan iedereen in het lichaam van Christus OP DAT MOMENT.

Exodus 4:4-5 en 29-31, Numeri 14:11, Deuteronomium 4:34-35, Johannes 4:48 en 6:30,

“Exodes 4:4-5: 4 Toen zeide de Heere tot Mozes: Streck uw hand uit, en grijp haar bij haar staart! Toen strekte hij zijn hand uit, en vatte haar, en zij werd tot een staf in zijn hand.

5 Opdat zij geloven, dat u verschenen is de Heere, de God hunner vaderen, de God van Abraham, de God van Izak, en de God van Jakob.

“Exodes 4:29-31: 29 Toen ging Mozes en Aaron, en zij verzamelden al de oudsten der kinderen Israels.

30 En Aaron sprak al de woorden, die de Heere tot Mozes gesproken had; en hij deed de tekenen voor de ogen des volks.

31 En het volk geloofde, en zij hoorden, dat de Heere de kinderen Israels bezocht, en dat Hij hun verdrukking zag, en zij neigden hun hoofden, en aanbaden.

Numeri 14:11: En de Heere zeide tot Mozes: Hoe lang zal mij dit volk tergen? En hoe lang zullen zij aan Mij niet geloven, door alle tekenen, die Ik in het midden van hen gedaan heb?

“Deut. 4:34-35: 34 Of: of God verzocht heeft te gaan, om Zich een volk uit het midden eens volks aan te nemen, door verzoeking, door tekenen, en door wonderen, en door strijd, en door een sterke hand, en door een uitgestrekte arm, en met grote verschrikkingen; naar al hetgeen de Heere, uw God, ulieden voor uw ogen in Egypte gedaan heeft?

35 U is het getoond, opdat gij wetet, dat de Heere die God is; er is niemand meer dan Hij alleen!

“Matth. 12:28: Maar indien Ik door den Geest Gods de duivelen uitwerp, zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen.

“Joh. 4:48: Jezus dan zeide tot hem: Tenzij dat gijlieden tekenen en wonderen ziet, zo zult gij niet geloven.

“Joh. 6:30: Zij zeiden dan tot Hem: Wat teken doet Gij dan, opdat wij het mogen zien, en U geloven? Wat werkt Gij?

Dus al deze verzen laten zien dat God tekenen, wonderen en krachten heeft geïntroduceerd om de wonderbaarlijke werken van God te laten zien, zodat Israël en degenen rondom Israël zullen geloven dat Israëls Messias en het Koninkrijk nabij zijn.

(Handelingen 2:11)

“Hand. 2:11: Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen de grote werken Gods spreken.

God toonde eerst de leider van Israël, Mozes, tekenen om hem te laten geloven dat Israël God zou geloven. Toen toonde Mozes Israël die tekenen om Israël te laten geloven dat God met hen was. Toen toonde God tekenen aan hen die Israël gevangen hielden, om hen de keuze te geven om Israël los te laten of anders verslagen te worden. Die tekenen vielen allemaal onder de categorie van God die tekenen geeft aan Israël om te bewijzen dat ze een goede reden hebben om God te geloven.

Naarmate we verder komen in de geschiedenis van Israël, komen we bij de door Daniël geprofeteerde tijd dat de Messias zal komen en worden afgesneden.

Tijdens de aardse bediening van Jezus Christus openbaarde hij vele tekenen als bewijs dat hun koninkrijk "nabij was".

“Matth. 12:28: Maar indien Ik door den Geest Gods de duivelen uitwerp, zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen.

Toen Christus het einde van zijn bediening aan Israël naderde, gaf hij tekenen, die degenen volgden die hun evangelie geloofden en het predikten, waardoor het werd bevestigd.

“Markus 16:17-20: 17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken.

18 Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.

19 De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in den hemel, en is gezeten aan de rechter hand Gods.

20 En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere wrocht mede, en bevestigde het Woord door tekenen, die daarop volgden. Amen.

Gods bevestigende tekenen volgden "hen die geloven" terwijl ze "overal predikten" in Handelingen 2 tot en met 6.

Hoe werkte de Here met hen en bevestigde het woord met tekenen?

“Markus 16:19-20: 19 De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in den hemel, en is gezeten aan de rechter hand Gods.

20 En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere wrocht mede, en bevestigde het Woord door tekenen, die daarop volgden. Amen.

Dus al die tongen in Handelingen 2:1-18, en de tekenen van Markus 16:19-20, waren tekenen die het woord van de Heer in die tijd bevestigden.

Markus 16:19-20 vertelt ons dat de tekenen die werden gemanifesteerd en uitgeoefend door Israëls gelovige kleine kudde, door Jezus Christus, in de hemel, werden gegeven tijdens het laatste deel van zijn aardse bediening. Die door de hemel gegeven tekenen waren bedoeld om vrome Joden uit vreemde naties ertoe te brengen het goede nieuws dat Israëls koninkrijk uit de hemel nabij was, te begrijpen en te geloven. In feite waren die tekenen Joodse evangelisatie.

Als we de verzen over tekens lezen, kunnen we een paar overgangen zien plaatsvinden. Aanvankelijk moesten tekenen ervoor zorgen dat Israël God zou geloven. Dan zien we de overgang naar God die Jezus op aarde goedkeurt door tekenen in Handelingen 2:22.

“Hand. 2:22: Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet;

Vervolgens zien we in Hebr. 2:3-4 de overgang naar God die getuigenis aflegt met tekenen dat het evangelie van Israël wordt gesproken.

“Hebr. 2:3-4: 3 Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben;

4 God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, naar Zijn wil.

Dan zien we de overgang naar tekenen die het woord van God bevestigen in Markus 16:17-20.

“Markus 16:17-20: 17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken.

18 Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.

19 De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in den hemel, en is gezeten aan de rechter hand Gods.

20 En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere wrocht mede, en bevestigde het Woord door tekenen, die daarop volgden. Amen.

De gelovige kleine kudde van Israël was een minderheid van de bevolking. De meeste Israëlieten in Israël waren afvallig en geloofden niet dat Jezus de Messias was, de herrezen Zoon van God. In Handelingen 7 viel Israël af, van de manier waarop de mensheid toegang tot God had, doordat Israël de onvergeeflijke zonde beging.

Binnen enkele dagen, tot mogelijk uren nadat Israël viel, hield God de onvergeeflijke Saulus van Tarsen op de weg naar Damascus aan. Saulus van Tarsen was onvergeeflijk in Israëls verbonden, doctrine en evangelie omdat hij had deelgenomen aan Israëls kleinering en spreken tegen de Heilige Geest in Handelingen 7. God gebruikte Paulus' behoefte aan redding door een ander evangelie als een manier om Zijn nieuwe uitdeling van redding vorm te geven uit genade door geloof, aan mensen, om te zijner tijd te getuigen.

Vervolgens kregen de profeten van het lichaam van Christus speciale bekwaamheden om de nieuwe openbaringen, van Christus aan Paulus, te erkennen, zoals te zien is in 1 Korinthiërs 14:29-38.

“1 Kor. 13:2: En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap;.....”.

“1 Kor. 14:29: En dat twee of drie profeten spreken, en dat de anderen oordelen.

In die tijd had Paulus het over vormen van openbaring waarbij SPREKEN betrokken was, hetzij door tongen (Eerste Korinthiërs 14:2-23, 27-28), hetzij door profetie (Eerste Korinthiërs 14:1-6, 22-26, 29-32).

EINDE VAN DEEL 1 van 9. BEGIN VAN DEEL 2 van 9.

Zoals we eerder zagen, waren tongen eens een vorm van Joodse evangelisatie, waarbij afvallige Joden werden bekeerd tot gelovigen, "kleine kudde" Joden. In 1 Korinthiërs 1:22 zien we dat tekenen voor de Joden zijn. In 1 Korinthiërs 14:22 zien we dat tongen een teken zijn voor ongelovigen. Dus, beide kwalificaties in overweging nemend, ontdekken we dat tongen VOOR ONGELOVIGE JODEN zijn, en daarom zijn tongen een vorm van Joodse evangelisatie.

Net zoals in Handelingen, nadat Israël viel en de speciale behandeling van Joden afnam, terwijl tegelijkertijd het lichaam van Christus zich verspreidde als Gods nieuwe patroon van redding, OP DEZELFDE MANIER had God eerder tongen gebruikt om te getuigen tegen ongelovige Joden, maar later in Handelingen, in 1 Korinthiërs, verlegde Paulus de nadruk van tongen naar opbouw.

Dus in 1 Korinthiërs 14:29 zei Paulus:

"1 Kor. 14:29: En dat twee of drie profeten spreken, en dat de anderen oordelen.

King James vertaling: " Let the prophets speak two or three, and let the other judge.

"Laat de profeten spreken"

PROFETEN BETUIGEN, of ze nu betuigen in hun lokale taal, of in tongen in een noodzakelijke vreemde taal, maar alleen tot Joden (Romeinen 3:1-2).

"1 Kor. 14:30: Doch indien een ander, die er zit, iets geopenbaard is, dat de eerste zwijge.

"Als iets aan een ander wordt geopenbaard", WAT? Had Paulus het over een andere ongelovige? En een andere gelovige? NEE. Paulus had het over een andere ontvanger van openbaringen volgens 1 Korinthiërs 13:2.

"1 Kor. 13:2: En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap;.....".

Dus zegt Paulus:

"1 Kor. 14:29: En dat twee of drie profeten spreken,.....".

Dan gaat Paulus verder met te zeggen:

"1 Kor. 14:30: Doch indien een ander, die er zit, iets geopenbaard is,"

Dat betekent:

"1 Kor. 14:30: Doch indien een ander (PROFEET), die er zit, iets geopenbaard is, dat de eerste (PROFEET) zwijge.

Onthoud dat de enige PROFETEN waar Paulus het over heeft, profeten van het lichaam van Christus zijn. Er waren geen profeten van het lichaam van Christus vóór het begin van Handelingen 9. Er waren geen profeten van Christus na de ondergang van Israël en de voltooiing (vervolmaking) van de canon van het woord van God.

"1 Kor. 14:31: Want gij....."

"Gij" verwijst opnieuw naar de profeten van het lichaam van Christus.

"1 Kor. 14:31: Want gij kunt allen, de een na den ander profeteren, opdat zij allen leren, en allen getroost worden.

In 1 Korintiërs 14:31 vertelde Paulus hun de doeleinden van hun profetie: (1). leren, en (2). Troosten.

In 1 Korintiërs 14:3 had Paulus hun al verteld wat het profeteren van het lichaam van Christus inhoud:

"1 Kor. 14:3: Maar die profeteert, spreekt den mensen stichting, en vermaning en vertroosting.

"1 Kor. 14:31: opdat zij allen leren, en allen getroost worden.

Het gedeelte "Leren" (of opbouwen) kan zowel de ongelovige buitenlandse Joden omvatten die door middel van tongen leren wat ze moeten geloven, als de gelovige Joden die worden gesticht.

Het "troostende" deel zou het resultaat zijn van hun geloof in het woord van God, zoals Paulus later tegen degenen in Rome zegt:

Het gedeelte "Vermaning" omvat het SPREKEN van zowel profetie tot de Hebreeuwssprekende Joden als het getuigen in tongen tot de anders sprekende Joden.

"Hand. 9:31: De Gemeenten dan, door geheel Judea, en Galilea, en Samaria, hadden vrede, en werden gesticht; en wandelende in de vreze des Heeren, en de vertroosting des Heiligen Geestes, werden vermenigvuldigd.

"1 Thess. 5:11: Daarom vermaant (vertroost) elkander, en sticht de een den anderen, gelijk gij ook doet.

King James Bible: *1 Thessalonians 5:11 Wherefore **comfort** yourselves together, and edify one another, even as also ye do.*

Vervolgens vertelde Paulus hen zich beter te beschermen tegen misbruik en exploitatie van die gaven voor speciale doeleinden.

"1 Kor. 14:32-33: 32 En de geesten der profeten zijn den profeten onderworpen.

33 Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen.

Paulus verdedigde de volgorde van openbaring. Nog steeds schrijvende over het ontvangen en spreken van de nieuwe openbaringen die "Schrift" zullen worden, zei Paulus:

"1 Kor. 14:34-38: 34 Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken, maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt.

35 En zo zij iets willen leren, laat haar te huis haar eigen mannen vragen; want het staat lelijk voor de vrouwen, dat zij in de Gemeente spreken.

36 Is het Woord Gods van u uitgegaan? Of is het tot u alleen gekomen?

37 Indien iemand meent een profeet te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn.

38 Maar zo iemand onwetend is, die zij onwetend.

Dus, in de volgorde van openbaring, kwamen de nieuw geopenbaarde Schriften van God tot Paulus (1 Kor. 14:36-37), vervolgens tot de profeten van het lichaam Christus (1 Kor. 14:37, 13:2), dan tot de

mannen (1 Kor.14:34-36), dan naar de vrouwen (1 Kor.14:35-36, 1 Tim.2:11-15), dan naar de jongere vrouwen (Titus 2:3-5) , en dan naar de kinderen (1 Tim. 2:11-15).

In deze verzen zien we dat aan het lichaam van Christus tongen werden gegeven als teken om Joden van andere talen ertoe aan te zetten het woord van de zaligheid, die Christus aan Paulus heeft geopenbaard, te geloven.

Toen Israël verminderde, was er een overgang weg van die tekenen van tongen, overgang naar de profeten van het lichaam van Christus die het nieuw geïnspireerde woord van God verkondigden dat Christus aan Paulus openbaarde.

"1 Kor. 14:12: Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar geestelijke gaven, zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot stichting der Gemeente.

"1 Kor. 14:9: Maar ik wil liever in de Gemeente vijf woorden spreken met mijn verstand, opdat ik ook anderen moge onderwijzen, dan tien duizend woorden in een vreemde taal.

"1 Kor.14:22: Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den ongelovigen; en de profetie niet den ongelovigen, maar dengenen, die geloven.

"1 Kor. 14:39-40: 39 Zo dan, broeders, ijvert om te profeteren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken.

40 Laat alle dingen eerlijk en met orde geschieden.

"MET ORDE" is de beschreven gelaagdheid: Christus aan Paulus, aan de profeten van het lichaam van Christus, aan de geredde mannen, aan hun vrouwen, aan de kinderen.

Toen vond er nog een overgang plaats toen het volmaakte kwam. Toen de canon van het woord van God compleet en volmaakt was, ging de nadruk van het bovennatuurlijk erkennen en vertalen van Paulus' nieuwe openbaringen naar het belijden van het voltooid woord van God voor de opbouw van het lichaam van Christus. Let op deze overgangen als we deze verzen en hoofdstukken lezen.

"Manifestatie"=duidelijk voor de zintuigen, tonen, TEKEN. "Voordeel voor een ieder"=OPBOUWEN/STICHTING, LEREN.

"1 Kor. 13:9-12: 9 Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele;

10 Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.

11 Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

12 Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben.

"Kol. 1:25: Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;

"1 Kor. 14:20: Broeders, wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen.

Hier betekent "wordt in het verstand volwassen": volgroeid, volmaakt".

We zien hier en later dat DE GEREDDE MENSEN waren bestemd om de geïnspireerde apostolische openbaringen te erkennen die moesten worden geleerd en onderwezen. (1Kor.14:34-35; 1Tim.2:11-12, (1Kor.14:12,26).

“1 Kor. 14:30-37: 30 Doch indien een ander, die er zit, iets geopenbaard is, dat de eerste zwijge.

31 Want gij kunt allen, de een na den ander profeteren, opdat zij allen leren, en allen getroost worden.

32 En de geesten der profeten zijn den profeten onderworpen.

33 Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen.

34 Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken, maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt.

35 En zo zij iets willen leren, laat haar te huis haar eigen mannen vragen; want het staat lelijk voor de vrouwen, dat zij in de Gemeente spreken.

36 Is het Woord Gods van u uitgegaan? Of is het tot u alleen gekomen?

37 Indien iemand meent een profet te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn.

Hier kan Paulus zeggen dat de gaven voor het ontvangen van de nieuwe openbaringen werden gegeven aan de geredde mannen van de kerk, en dat de gaven iedereen in de kerk ten goede zouden komen. We zijn van plan om later op deze verzen terug te komen, wanneer we naar andere verzen gaan die meer specifiek verwijzen naar wat dit vers zegt (Eerste Korinthiërs 13:11 en 14:34-37).

Laten we terugkeren naar 1 Korinthiërs 12, vers 8, waar we eerder stopten.

“1 Kor. 12:8-10: 8 Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door denzelfden Geest;

9 En een ander het geloof, door denzelfden Geest; en een ander de gaven der gezondmakingen, door denzelfden Geest.

10 En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen.

We komen later op deze verzen terug, als we naar andere verzen gaan die meer specifiek verwijzen naar wat deze verzen zeggen.

“1 Kor. 12:11: Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest,.....”.

Hier zien we het bewijs dat de GAVEN van de Geest het WERK van de Geest zijn, niet het WERK van opvoeding, of praktijk, of kopiëren, of zelfs bedrog.

“1 Kor. 12:11: Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil.

“uitdelende.....gelijkerwijs Hij wil”.

niet zoals ik wil, waar ik voor werk, of zoals ik beoefen, enz. maar:

““uitdelende.....gelijkerwijs Hij wil”.

Nogmaals, we zagen in 1 Korinthiërs 14:30-37 dat Paulus benadrukt dat de gaven aan iedere man uitgedeeld werden, en ze werden verdeeld GELIJKERWIJS DE GEEST WIL, NIET naargelang je in tongen wilt spreken of iets anders.

Ik besef dat dit voor vandaag klinkt als een argument tegen tongen, maar dat is het niet. Dat waren destijds beperkingen aan het juiste gebruik van tongen, toen ze een door God gegeven doel hadden. We zullen zien dat het argument tegen tongen vandaag is dat tongen nooit werden gegeven om gebruikt te worden wanneer Israël verblind is, en verworpen is als Loammi,

“Psalm 74:9: Wij zien onze tekenen niet; er is geen profeet meer, noch iemand bij ons, die weet, hoe lang.

EINDE VAN DEEL 2 van 9. . BEGIN VAN DEEL 3 van 9.

In een reeks uitspraken onthult Paulus het verschil in rollen in het lichaam van Christus tussen mannen en vrouwen. Maar deze uitspraken zullen nog duidelijker worden nadat we verder in de context zijn gekomen om het doel van de profeten van het lichaam van Christus en het doel van tongen in het lichaam van Christus zien.

We komen later op deze verzen terug, als we bij andere verzen komen die verwijzen naar wat deze verzen zeggen.

LATER IN DE STUDIE

(1 Tim. 2:8-12. *“1 Tim.2:12: Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij”* .

(1 Kor. 14:31-38. *“1 Kor.14:34: Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken, maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt”.*

De WET??? Waarom zou Paulus de Joodse Wet ter sprake brengen? Handelingen 18:4-8 laat zien dat Paulus' samenkomst in Korinthe een gemengde menigte was. Er waren gelovige Joden in die groep, samen met het lichaam van Christus. Bedenk dat Paulus zijn samenkomst daar toen aansprak als de gemeente van God.

Laten we verder gaan.

“1 Kor. 14:35: En zo zij iets willen leren, laat haar te huis haar eigen mannen vragen; want het staat lelijk voor de vrouwen, dat zij in de Gemeente spreken.

Waarom was het een schande voor vrouwen om in de kerk te SPREKEN? En om WAT TE SPREKEN? Waarom vaardigde Paulus die rare culturele regels uit? Het lijkt erop dat Paul VEEL AANNAM van DIE GROEP mensen.

(Betamelijk en in VOLGORDE ontvingen mannen openbaringen van Paulus en de profeten van het lichaam van Christus, daarna vrouwen, dan kinderen). (Laten we een paar hoofdstukken, eerder in 1 Korinthiërs, hier bekijken.)

Hier, in 1 Korinthiërs 11, maakt Paulus het opnieuw heel duidelijk dat door het proces van eliminatie de overdracht van de nieuwe leer door de mannen in de kerk gaat.

“1 Kor. 11:1-2: 1 Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus.

2 En ik prijs u, broeders, dat gij in alles mijner gedachtig zijt, en de inzettingen behoudt, gelijk ik die u overgegeven heb.

“Hand. 16:4: En alzo zij de steden doorreisden, gaven zij hun de verordeningen over, die van de apostelen en de ouderlingen te Jeruzalem goed gevonden waren, om die te onderhouden

“1 Kor.11:3-10: 3 Doch ik wil, dat gij weet, dat Christus het Hoofd is eens iegelijken mans, en de man het hoofd der vrouw, en God het Hoofd van Christus.

4 Een iegelijk man, die bidt of profeteert, hebbende iets op het hoofd, die onteert zijn eigen hoofd;

5 Maar een iegelijke vrouw, die bidt of profeteert met ongedekten hoofde, onteert haar eigen hoofd; want het is een en hetzelfde, alsof haar het haar afgesneden ware.

6 Want indien een vrouw niet gedekt is, dat zij ook geschoren worde; maar indien het lelijk is voor een vrouw geschoren te zijn, of het haar afgesneden te hebben, dat zij zich dekke.

7 Want de man moet het hoofd niet dekken, overmits hij het beeld en de heerlijkheid Gods is; maar de vrouw is de heerlijkheid des mans.

8 Want de man is uit de vrouw niet, maar de vrouw is uit den man.

9 Want ook is de man niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om den man.

*10 Daarom moet de vrouw een macht op het hoofd hebben, **om der engelen wil.***

“om der engelen wil”.

Waarom: “om der engelen wil”?

Nogmaals, Paulus spoort hen aan om LIEFDADIGHEID te betrachten jegens de andere segmenten van die gemengde menigte. In dit geval moet gelovigen van het lichaam van Christus de gelovige Joden in de samenkomsten van Paulus indachtig zijn. Het waren die gelovige Joden die de engelen bedienen. Herinnert u zich Hebr. 1:14 nog?

“Hebr. 1:13-14: 13 En tot welken der engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechter hand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten?

14 Zijn zij niet allen gediensstige geesten, die tot dienst uitgezonden worden, om dergenen wil, die de zaligheid beerven zullen?

Wij, in het lichaam van Christus, zijn al gered uit genade en door het geloof, volgens Efeziërs 2:5. Maar de gelovige Joodse broeders die hen tijdelijk met hen vergaderden, moesten tot het einde toe volharden om gered te worden volgens Mattheüs 24:13.

Dus engelen hebben te maken met Israël, de Joden. Laten we eens kijken naar die twee contrasterende verzen.

De Heer sprak alleen tot Israël toen hij zei:

Matth. 24:13: Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

Dat was de leer van Israël, waarvan we zien dat deze veel verschilt van de leer van het lichaam van Christus die Paulus ons leert in:

“Ef. 2:5: Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

We eindigden met 1 Korinthiërs 11:10.

“1 Kor. 11:10-12: 10 Daarom moet de vrouw een macht op het hoofd hebben, om der engelen wil.

11 Nochtans is noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder den man, in den Heere.

12 Want gelijkerwijs de vrouw uit den man is, alzo is ook de man door de vrouw; doch alle dingen zijn uit God.

In Genesis 2:20-23 kunnen we zien wat Paulus bedoelt met:

"de vrouw uit den man is"

“Gen. 2:20-23: 20 Zo had Adam genoemd de namen van al het vee, en van het gevogelte des hemels, en van al het gedierte des velds; maar voor den mens vond hij geen hulpe, die als tegen hem over ware.

21 Toen deed de Heere God een diepen slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot derzelve plaats toe met vlees.

22 En de Heere God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.

23 Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.

“1 Kor. 11:12: Want gelijkerwijs de vrouw uit den man is, alzo is ook de man door de vrouw; doch alle dingen zijn uit God.

In Job 14:1 kunnen we zien wat Paulus bedoelt met:

“alzo is ook de man door de vrouw”

“Job 14:1: De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen, en zat van onrust.

“1 Kor.11:12-16: 12 Want gelijkerwijs de vrouw uit den man is, alzo is ook de man door de vrouw; doch alle dingen zijn uit God.

13 Oordeelt gij onder uzelfen: is het betamelijk, dat de vrouw ongedekt God bidde?

14 Of leert u ook de natuur zelve niet, dat zo een man lang haar draagt, het hem een oneer is?

15 Maar zo een vrouw lang haar draagt, dat het haar een eer is; omdat het lange haar voor een deksel haar is gegeven?

16 Doch indien iemand schijnt twistgierig te zijn, wij hebben zulke gewoonten niet, noch de GEMEENTEN GODS.

Paulus maakt opnieuw heel duidelijk dat de overdracht van de nieuwe leer door de mannen in de kerk gaat. Mogelijk is dat in verband met 1 Korinthiërs 15, verzen 45-47, waar CHRISTUS IS:

"de tweede man",

"de laatste Adam",

"een levendmakende geest",

"uit de hemel."

Aangezien Christus de nieuwe man is, wie is dan de vrouw? Het Jeruzalem van Israël zal de vrouw zijn die van God uit de hemel neerdaalt, voorbereid als een bruid die voor haar man is versierd. Met dat in gedachten, wie zat daar met het lichaam van Christus in de samenkomsten van Paulus? Of, misschien moet ik vragen, wie zat daar met het Israël van God in de samenkomsten van Paulus? Ze waren zo'n gemengde menigte in de samenkomsten van Paulus dat Paulus deze brief aan hun tussenstadium van gelovigen richt.

"1 Kor. 1:1-3: 1 Paulus, een geroepen apostel van Jezus Christus, door den wil van God, en Sosthenes, de broeder,

2 Aan de Gemeente Gods, die te Korinthe is, den geheiligden in Christus Jezus, den geroepenen heiligen, met allen, die den Naam van onzen Heere Jezus Christus aanroepen in alle plaats, beide hun en onzen Heere;

3 Genade zij u en vrede van God onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

Zoals we kunnen zien aan de voortgang van veranderingen in de latere gavenlijsten in Romeinen 12, verzen 6, tot en met 8, en in Efeziërs 4, vers 11, werden de gaven NUTTIGER OM TE STICHTEN/OPBOUWEN, dan voor ONTVANGEN, ERKENNING, BEVESTIGING en VERSPREIDING van het geïnspireerde woord van God, al dan niet in tongen.

Vervolgens beschrijft Paulus dit nieuwe lichaam van Christus aan de Korinthiërs die deze gaven door de Geest ontvangen.

"1 Kor. 12:12: Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een lichaam zijn, ALZO OOK CHRISTUS.

Het volgende vers toont de enige overgebleven doop, volgens Efeziërs 4:5 ... één doop,

*"1 Kor. 12:13: Want ook **wij** allen zijn door één Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en **wij** zijn allen tot één Geest gedrenkt.*

Wie zijn de "wij" in dit vers? Het zijn allen die het evangelie in 1 Korintiërs 2, verzen 1, tot en met 8 hebben geloofd.

" 1 Kor. 2:1-5: 1 En ik, broeders, als ik tot u ben gekomen, ben niet gekomen met uitnemendheid van woorden, of van wijsheid, u verkondigende de getuigenis van God.

2 Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd.

3 En ik was bij ulieden in zwakheid, en in vreze, en in vele beving.

4 En mijn rede, en mijn prediking was niet in bewegelijke woorden der menselijke wijsheid, maar in betoning des geestes en der kracht;

5 Opdat uw geloof niet zou zijn in wijsheid der mensen, maar in de kracht Gods.

(Romeinen 1, vers 16 zegt dat het reddende evangelie van Christus de kracht van God is)

“Rom. 1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

“1 Kor. 2:6-8: 6 En wij spreken wijsheid onder de volmaakten; doch een wijsheid, niet dezer wereld, noch der oversten dezer wereld, die te niet worden;

7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was;

8 Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

EINDE VAN DEEL 3 van 9. . BEGIN VAN DEEL 4 van 9.

Laten we verder lezen in 1 Korinthiërs 12:14.

“1 Kor. 12:14: Want ook het lichaam is niet één lid, maar vele leden.

Kijk naar 1 Korinthiërs 12 vers 20.

“1 Kor. 12:20: Maar nu zijn er wel vele leden, doch maar één lichaam.

Kijk naar 1 Kor. 12:27:

“1 Kor.12:27: En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder.

Degenen die in hoofdstuk 2, verzen 1 tot en met 8, en hoofdstuk 1, verzen 17-25, dat alleen aan Paulus was geopenbaard, geloofden in het nieuw geopenbaarde evangelie van Christus die voor onze zonden gekruisigd was, werden allemaal door één Geest tot één lichaam gedoopt, in 1 Kor. 12 vers 13, en zij waren degenen die Paulus "gijlieden" noemde in 1 Korinthiërs, hoofdstuk 12 vers 27.

*“1 Kor.12:27: En **gijlieden** zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder.*

Vervolgens, na te hebben gedefinieerd dat degenen in het lichaam van Christus, die deze gaven ontvangen, degenen zijn die het EVANGELIE van Paulus geloofden, beschrijft, kwalificeert en beperkt Paulus de gaven, door de Geest, verder.

“1 Kor. 12:28: En God heeft er sommigen in de Gemeente gesteld,.....”.

Dit zijn GAVEN, GEEN bedieningen. De laatste lijst van gaven, in Efeziërs 4 vers 11, vermeldt dat de gaven in het verleden zijn gegeven. Er wordt over hen gesproken IN DE VERLEDEN TIJD. Dat bevestigt dat de eerdere gaven, opgesomd in 1 Korintiërs 12 verzen 7 tot en met 11, voorbestemd zijn om OP TE HOUDEN en te VERDWIJNEN, omdat ze niet langer waren opgenomen in de schriftuurlijke lijsten van gaven na de eerste drie verzen van Handelingen 20 toen Romeinen was geschreven.

“1 Kor. 12:28: En God heeft er sommigen in de Gemeente gesteld, ten eerste apostelen,.....”.

(er zijn nu geen apostelen meer).

“...ten tweede profeten,.....”.

(VERVANGEN door de voltooide canon van de Schrift)

“...ten derde leraars,.....”.

(VERVANGEN door de voltooide canon van de Schrift)

“.....daarna krachten.....”.

(heeft geen vervolg gehad, kort na het schrijven, vanwege de verblinding en het terzijde stellen van Israël)

“.....daarna gaven der gezondmakingen.....”.

(heeft geen vervolg gehad, kort na het schrijven, vanwege de verblinding en het terzijde stellen van Israël)

“.....behulpels,.....”.

("geven" en "barmhartigheid betuigen" worden nog steeds vermeld in Romeinen 12:8, maar verdwenen door Efeziërs 4:11)

“.....regeringen,.....”.

("heersen" wordt nog steeds vermeld in Romeinen 12:8, maar verdwenen door Efeziërs 4:11)

“.....menigerlei TALEN.....”..

(heeft geen vervolg gehad, kort na het schrijven, vanwege de VERBLINDING en het TERZIJD STELLEN van Israël.

Vervolgens stelt Paulus gerelateerde retorische vragen, die allemaal met "NEE" worden beantwoord.

“1 Kor. 12:29: Zijn zij allen apostelen?

(NEE).

“.....Zijn zij allen profeten?.....”.

(NEE).

“.....Zijn zij allen leraars?.....”.

(NEE).

“.....Zijn zij allen krachten?”. (King James Bible vertaald: “zijn allen werkers van wonderen?)

(NEE).

“1 Kor. 12:30: Hebben zij allen gaven der gezondmakingen?

(NEE).

“.....Spreken zij allen met menigerlei talen?

(NEE).

“.....Zijn zij allen uitleggers?

(NEE).

“1 Kor. 12:31: Doch ijvert naar de beste gaven; en ik wijs u een weg, die nog uitnemender is.

Hier introduceert Paulus 'een uitnemender weg', waarnaar hij later verwijst. Begeer de beste gaven. Welke gaven waren de beste gaven geworden? Liefdadigheid is voortreffelijker dan zelfs 'de beste

gaven'. We hebben verzen gezien die vertellen dat profetie tongen te boven gaat. Laten we naar 1 Korinthiërs 14 kijken om de vergelijking te zien van de PROFETIE van het lichaam van Christus met TONGEN van het lichaam van Christus.

Eerst zullen we zoeken naar verzen die TONGEN beschrijven.

"1 Kor. 14:2: Want die een vreemde taal spreekt, spreekt niet den mensen, maar Gode; want niemand verstaat het, doch met den geest spreekt hij verborgenheden.

Merk op dat Paulus niet betwistte of ze werkelijk verborgenheden spraken. Paulus ging rechtstreeks naar de wortel door te leren dat het spreken in tongen niet langer was wat God aan het doen was. Nu laat Christus de profeten van het lichaam van Christus spreken in profetieën, waarbij ze Christus' nieuw geïnspireerde woord van God belijden. Het doel is nu niet langer het JOODS EVANGELIE. Gods doel is nu dat alle geredde mensen tot kennis van de waarheid komen. Dat heet STICHTING/OPBOUWING. Dat maakt deel uit van Israëls vermindering die Paulus openbaart in Romeinen 11:12.

Nu zullen we Paulus' beoordeling van tongen blijven zien. Ik heb de **negen** beperkingen, door ze te onderstrepen, benadrukt die Paulus oplegde met betrekking tot het gebruik van tongen zonder tongen te verbieden. De meesten spreken voor zich als je alleen de woorden gelooft die God daar heeft geplaatst.

"1 Kor.14:4-6: 4 Die een vreemde taal spreekt, die sticht zichzelf; maar die profeteert die sticht de Gemeente.

5 En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, maar meer, dat gij profeteert; want die profeteert, is meerder dan die vreemde talen spreekt, tenzij dan, dat hij het uitlegge, opdat de Gemeente stichting moge ontvangen.

6 En nu, broeders, indien ik tot u kwam, en sprak vreemde talen, wat nuttigheid zou ik u doen, zo ik tot u niet sprak, of in openbaring, of in kennis, of in profetie of in lering? (1)

Hier heeft Paulus het over "SPREKEN" "tot" hen, niet "mompelen" of "kwetteren". Alle vier de punten die Paulus noemde, werden SPREKENDE begrijpelijk: openbaring, kennis, profeteren en leer.

"1 Kor. 14:9-17: 9 Alzo ook gijlieden, indien gij niet door de taal een duidelijke rede geeft, (2) hoe zal verstaan worden hetgeen gesproken wordt? Want gij zult zijn als die in de lucht spreekt.

10 Er zijn, naar het voorvalt, zo vele soorten van stemmen in de wereld, en geen derzelve is zonder stem.

11 Indien ik dan de kracht der stem niet weet, zo zal ik hem, die spreekt, barbaars zijn; en hij, die spreekt, zal bij mij barbaars zijn.

12 Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar geestelijke gaven, zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot stichting der Gemeente.

13 Daarom, die in een vreemde taal spreekt, die bidde, dat hij het moge uitleggen. (3).

14 Want indien ik in een vreemde taal bid, mijn geest bidt wel, maar mijn verstand is vruchteloos.

15 Wat is het dan? Ik zal wel met den geest bidden, maar ik zal ook met het verstand bidden; ik zal wel met den geest zingen, maar ik zal ook met het verstand zingen. (4 en 5).

16 Anderszins, indien gij dankzegt met den geest, hoe zal degene, die de plaats eens ongeleerden vervult, amen zeggen op uw dankzegging, dewijl hij niet weet, wat gij zegt?

17 Want gij dankzegt wel behoorlijk, maar de ander wordt niet gesticht.

Dat gaat terug naar de kern van het probleem, niet dat tongen niet van God zijn, maar eerder dat de door de Geest gegeven tongen hun werk hebben gedaan en met pensioen zijn gegaan, en vervangen zijn door de gemeente op te bouwen door de profetie van het nieuw geïnspireerde woord van God, Paulus' dertien brieven van Romeinen tot en met Filemon.

“1 Kor. 14:18-28: 18 Ik dank mijn God, dat ik meer vreemde talen spreek, dan gij allen;

19 Maar ik wil liever in de Gemeente vijf woorden spreken met mijn verstand, opdat ik ook anderen moge onderwijzen, (6) dan tien duizend woorden in een vreemde taal.

20 Broeders, wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen.

21 In de wet is geschreven: Ik zal door lieden van andere talen, en door andere lippen tot dit volk spreken, en ook alzo zullen zij Mij niet horen, zegt de Heere.

22 Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den ongelovigen; en de profetie niet den ongelovigen, maar dengenen, die geloven.

23 Indien dan de gehele Gemeente bijeenvergaderd ware, en zij allen in vreemde talen spraken, en enige ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij uitzinnig waart?

24 Maar indien zij allen profeteerden, en een ongelovige of ongeleerde inkwame, die wordt van allen overtuigd, en hij wordt van allen geoordeeld.

25 En alzo worden de verborgene dingen zijns harten openbaar; en alzo, vallende op zijn aangezicht, zal hij God aanbidden, en verkondigen, dat God waarlijk onder u is.

26 Wat is het dan, broeders? Wanneer gij samenkomt, een iegelijk van u, heeft hij een psalm, heeft hij een leer, heeft hij een vreemde taal, heeft hij een openbaring, heeft hij een uitlegging; laat alle dingen geschieden tot stichting (7).

27 En zo iemand een vreemde taal spreekt, dat het door twee, of ten meeste drie geschiede, en bij beurte; (8) en dat een het uitlegge. (9).

28 Maar indien er geen uitlegger is, dat hij zwijge in de Gemeente; (ook nog 9) doch dat hij tot zichzelf spreke, en tot God.

“1 Kor. 14:39: Zo dan, broeders, ijvert om te profeteren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken.

Het is alsof Paulus zei: “Jullie hebben allemaal gehoord wat ik zei over wat God nu doet met het profeteren van Zijn openbaringen, in plaats van het evangelie in tongen te prediken aan anders sprekende Joden. Met dat in gedachten, wees genadig om dat toe te passen. Wees liefdadig.

“1 Kor. 14:39-40: 39 Zo dan, broeders, ijvert om te profeteren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken.

40 Laat alle dingen eerlijk en met orde geschieden.

Vervolgens zullen we door de verzen (zie de onderstreping) bladeren om te zien hoe Paulus zei dat PROFETIE het gebruik van TONGEN vervangt.

“1 Kor. 14:1-2: 1 Jaagt de liefde na, en ijvert om de geestelijke gaven, maar meest, dat gij moogt profeteren. (1).

2 *Want die een vreemde taal spreekt, spreekt niet den mensen, maar Gode; want niemand verstaat het, doch met den geest spreekt hij verborgenheden.*

Ook hier betwistte Paulus niet of ze al dan niet tot God spraken, en of ze al dan niet verborgenheden spraken. Paulus ging rechtstreeks naar de kern van het probleem. Niemand kan worden GESTICHT door geluiden die niet begrepen kunnen worden. En dat STICHTEN is wat God nu doet, in plaats van in tongen het evangelie te prediken aan anders sprekende Joden. Tel de dertien keren dat Paulus aangeeft dat het profeteren van Gods nieuw geïnspireerde openbaringen beter was dan “tongen” bij het STICHTEN van de kerk.

“1 Kor. 14:3-6: 3 Maar die profeteert, spreekt den mensen stichting (2) , en vermaning en vertroosting.

4 *Die een vreemde taal spreekt, die sticht zichzelf; maar die profeteert die sticht de Gemeente. (3).*

5 *En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, maar meer, dat gij profeteert; want die profeteert, is meerder dan die vreemde talen spreekt, tenzij dan, dat hij het uitlegge, opdat de Gemeente stichting moge ontvangen. (4).*

6 *En nu, broeders, indien ik tot u kwam, en sprak vreemde talen, wat nuttigheid zou ik u doen, zo ik tot u niet sprak, of in openbaring, of in kennis, of in profetie of in lering? (5).*

“1 Kor. 14:22-26: 22 Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den ongelovigen; en de profetie niet den ongelovigen, maar dengenen, die geloven. (6).

23 *Indien dan de gehele Gemeente bijeenvergaderd ware, en zij allen in vreemde talen spraken, en enige ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij uitzinnig waart?*

24 *Maar indien zij allen profeteerden,(7) en een ongelovige of ongeleerde inkwame, die wordt van allen overtuigd, en hij wordt van allen geoordeeld.*

25 *En alzo worden de verborgene dingen zijns harten openbaar; en alzo, vallende op zijn aangezicht, zal hij God aanbidden, en verkondigen, dat God waarlijk onder u is.*

26 *Wat is het dan, broeders? Wanneer gij samenkomt, een iegelijk van u, heeft hij een psalm, heeft hij een leer, heeft hij een vreemde taal, heeft hij een openbaring, heeft hij een uitlegging; laat alle dingen geschieden tot stichting; (8).*

“1 Kor. 14:29-33: 29 En dat twee of drie profeten spreken, en dat de anderen oordelen.

30 *Doch indien een ander, die er zit, iets geopenbaard is, (9) dat de eerste zwijge.*

31 *Want gij kunt allen, de een na den ander profeteren, opdat zij allen leren, (10) en allen getroost worden. (11).*

32 *En de geesten der profeten zijn den profeten onderworpen.*

33 Want God is geen God van verwarring, (12) maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen.

“1 Kor. 14:39-40: 39 Zo dan, broeders, ijvert om te profeteren, (13) en verhindert niet in vreemde talen te spreken.

40 Laat alle dingen eerlijk en met orde geschieden. (ook 12).

EINDE VAN DEEL 4 van 9. . BEGIN VAN DEEL 5 van 9.

We kunnen de overgang zien van het spreken in tongen van het pas geopenbaarde woord van Gods redding, naar het spreken in PROFETIE van het STICHTENDE/OPBOUWENDE pas geopenbaarde woord van God toen het zijn voltooiing of volmaaktheid bereikte.

Naarmate de overgang vorderde, na Paulus' schrijven van 1 Korinthiërs, zien we dat tegen de tijd van één hoofdstuk later, in Handelingen, toen Romeinen werd geschreven, sommige van die vroege gaven uit de tekst waren geschrappt, en sommige bleven over, en deze werden, ten tijde van Paulus' schrijven van de brief aan de Efeziërs, aangaande de uitdeling van de genade van God, ter zijde gesteld. (1 Korinthiërs 12:8-30, Romeinen 12:6-8, Efeziërs 4:11).

Tegen de tijd dat Paulus Romeinen schreef, in Handelingen 20, was de Heilige Geest gestopt met het geven van de gaven van wonderen, genezingen, hulp, tongen en uitleg. Tegen de tijd dat Paulus Efeziërs schreef na het einde van Handelingen, was de Heilige Geest gestopt met het geven van die gaven, evenals met de gaven van het geven voor de hongerende kerk van God in Jeruzalem, en de gave van regeren, en de gave van het tonen van barmhartigheid .

1 Kor. 12:8-30	Rom. 12:6-8	Ef. 4:11
Apostelen	Rom. 11:13 (Apostel Paulus)	Apostelen (vandaag de dag Paulus)
Profeten	Profetie	profeten (belijden Bijbel)
	dienende	evangelisten (verkondigen evangelie)
Leraren	Onderwijzen/leren	pastors en leraren (2Tim2:2)
	Vermanen	pastors
	Geven	("geven" gave is weg)
Wonderen	"Gave" verdwenen	
Genezingen	"Gave" verdwenen	
Helpen	"Gave" verdwenen	
Regeringen	Regeren	"Regeren" gave is verdwenen
Tongen	"Gave van tongen" is verdwenen	
Uitleggingen	"Gave van uitleggingen" is verdwenen	
	Barmhartigheid betuigen	"Gave van barmhartigheid" is verdwenen

We hebben deze verzen gelezen en kunnen deze overgang zien plaatsvinden zoals de andere hebben plaatsgevonden. Aanvankelijk zagen we in Exodus 4:4-5 en 29-31, Numeri 14:11, Deuteronomium 4:35, Johannes 4:48 en 6:30 Gods tekenen die aan Israël en de omringende naties bewezen dat God met Israël was.

Vervolgens zagen we in Handelingen 2:22 de overgang naar God die Jezus op aarde door tekenen bekrachtigde.

Toen zagen we in Hebrreeën 2:3-4 de overgang naar God getuigende met tekenen dat Israëls evangelie werd gesproken.

Vervolgens zagen we in Markus 16:17-20 de overgang naar de door God gegeven tekenen die het woord van God bevestigen.

In 1 Korinthiërs 14:36-38, geschreven in Handelingen 19, werden de profeten van Christus gaven gegeven om de openbaringen, van Christus aan Paulus, te erkennen.

Toen zagen we dat het lichaam van Christus tongen kreeg als een teken om Joden van andere talen tot jaloezie op te wekken, om het woord van de zaligheid van God, geopenbaard aan Paulus, te geloven.

Toen Israël verminderde, was er een overgang door de tekenen en tongen te verwijderen, een overgang naar de profeten die het woord van God beleden, onlangs geopenbaard aan Paulus.

Toen vond er nog een overgang plaats toen het volmaakte kwam. Toen de canon van het woord van God compleet (volmaakt) was, ging de nadruk van het erkennen van Paulus' nieuwe openbaringen, toen Paulus openbaringen van Christus ontving, naar het belijden van het complete woord van God, dat wat volmaakt is.

Dus nadat hij de basis heeft gelegd, komt Paulus hier tot de kern van wat hij zegt en waarom hij beperkingen oplegt aan vele gaven die "zullen FALEN...OPHOUDEN"...en "VERDWIJNEN".

Paulus wendde zich tot het onderwijs over LIEFDADIGHEID, en vervolgens OPBOUW, en zei dat elk van dezen beter is dan de gaven voor speciale doeleinden. Als we verder studeren, zullen we het verband zien tussen: profetie, naastenliefde en opbouw. Profetie belijdt het nieuw geopenbaarde woord van God om gelovigen op te bouwen. Naastenliefde beoefent een liefdevolle benadering van het toepassen van de pas geopenbaarde Schriften. Stichting wordt opgebouwd als resultaat van het bestuderen en toepassen van de nieuw geopenbaarde Schriften, Paulus' dertien brieven van Romeinen tot en met Filemon.

GRENZEN AAN DE GEESTELIJKE GAVEN EN HET VERVALLEN ER VAN

"1 Kor. 13:1: Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de LIEFDE niet had, zo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel geworden.

Paulus zegt NIET "Ik spreek met de talen... van engelen", net zomin als hij zegt: "Ik... heb GEEN naastenliefde". Dit is de enige plaats waar "talen...van engelen" wordt genoemd in de Bijbel, het leert niet eens het bestaan van een andere taal van engelen. Denk er eens over na. Met welke talen spreken engelen? Ze SPREKEN altijd om gehoord te worden in de TAAL VAN DE TOEHOORDER.

De bewoording hier laat zien dat Paulus NIET suggereert dat mensen proberen te praten in de TAAL van ENGELEN. Het is slechts een vergelijking tussen de VOORBIJGEGANE GAVEN en de SUPERIORITEIT VAN LIEFDADIGHEID. Nergens anders in de Bijbel vinden we zo'n concentratie van 'gaven door de

Geest'. In Handelingen 18 vers 7, zien we dat de nabijheid van de afvallige Joodse synagoge de reden is voor ZOVEEL TEKENEN voor die ongelovige Joden.

“Hand. 18:7: En vandaar gegaan zijnde, kwam hij in het huis van een man, met name Justus, die God diende, wiens huis paalde aan de synagoge.

Vooraf hier zien we een GROTE FOCUS op het AANHOUDENDE MISBRUIK van TONGEN/TALEN, AANGEZIEN de behoefte aan tongen afneemt of ophoudt, zoals Paulus erover sprak.

“1 Kor. 13:2a: En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap;.....”.

Hier identificeert Paulus de gave van profetie, van het lichaam van Christus, die op dat moment beschikbaar was, en hij gaat verder met een korte definitie ervan. Paulus stelt dat de gave van profetie van het lichaam van Christus destijds het BEGRIJPEN van ALLE VERBORGENHEDEN en het BEGRIJPEN van ALLE KENNIS inhield.

“1 Kor. 13:2a: En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap;.....”.

We ontdekken later in de context meer definities en kenmerken van de gave van profetie van het lichaam van Christus, destijds. Maar dit is een begin om het te begrijpen, we komen hier later op terug.

“1 Kor. 13:2b:..... en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets.

“.....AL HET GELOOF HAD, zodat ik bergen verzette.....” is duidelijk een ander geloof dan het geloof in:

“Gal. 3:26: Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus.

In 1 Korinthiërs 13:2b had Paulus het over een gave van geloof, die in die tijd werd gegeven en die ze niet allemaal hadden. Sommige plaatsen waar de Bijbel over een berg spreekt, spreekt het over een koninkrijk. En sommige gelovigen van het evangelie van God, in de samenkomsten van Paulus, waren zojuist erg betrokken geweest bij het proberen een berg te verzetten, om het koninkrijk uit de hemel binnen te brengen.

“1 Kor. 13:3: En al ware het, dat ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf, opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven.

Kun je ergens anders een aansporing zien om naastenliefde te beoefenen? NAASTENLIEFDE is een integraal onderdeel van "de vrucht van de geest.

“Gal. 5:22-25: Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

23 Tegen de zodanigen is de wet niet.

24 Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.

25 Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen.

En alle gelovigen LEVEN IN DE GEEST.

Laten we dan ook wandelen door de Geest.

“1 Kor.13:4-7: 4 De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen;

5 Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad;

6 Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid;

7 Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen.

“Gal. 5:22-23: 22 Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

23 Tegen de zodanigen is de wet niet.

Kijk naar deze vergelijking.

1 Korintiërs 13:4-7 - Liefdadigheidsworden in Galaten 5:22-23.

lijdt lang,	lankmoedigheid
vriendelijke	zachtheid
benijdt niet	zachtmoedigheid
pronkt niet met zichzelf	Zachtmoedigheid
niet opgeblazen	zachtmoedigheid
zich niet ongepast gedragen,	goedheid, matigheid
zoekt niet haar eigen, is:	liefde, goedheid
niet gemakkelijk uitgelokt,	lankmoedigheid, matigheid
denkt geen kwaad;	vrede, geloof
Verheugt zich niet in ongerechtigheid,	maar in goedheid
verheugt zich in de waarheid;	vreugde
Verdraagt alle dingen,	lankmoedigheid
gelooft alle dingen,	geloof
hoopt alle dingen,	vrede
verdraagt alle dingen.	lankmoedigheid, matigheid

Gal. 5:22-23: Maar de vrucht des Geestes is,.....”.

weergegeven in 1 Korintiërs 13:4-7 woorden, in de tweede kolom.

liefde,	zoekt niet haar eigen
vreugde,	verheugt zich in de waarheid
vrede,	hoopt alle dingen

lankmoedig, lijdt lang, laat zich-	
niet gemakkelijk provoceren,	verdraagt alle dingen
zachtheid,	vriendelijkheid
goedheid,	gedraagt zich niet onbetamelijk, verblijdt zich niet in ongerechtigheid
geloof,	gelooft alle dingen
Zachtmoedigheid,	benijdt niet, pronkt niet met zichzelf, niet opgeblazen
matigheid:	verdraagt alle dingen

Paulus geeft hun de onverbloemde waarheid die voor hen ligt in hun leven.

"1 Kor. 13:8: De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden.

Vervolgens begint Paulus die specifieke veranderingen, die komen, te definiëren, veranderingen in profetieën, in tongen/talen en in kennis.

"1 Kor. 13:9: Want wij kennen ten dele,....."

(kennis, zij zal te niet gedaan worden) 1 Kor. 13-8.

"1 Kor. 13:9:en wij profeteren ten dele;

(1 Kor. 13:8profetieën, zij zullen te niet gedaan worden;.....).

Begin dus over te stappen van het benadrukken van "tongen/talen" naar het benadrukken van "PROFETIE", "LIEFDE" en "ONDERWIJS". (VERGELIJK 1 KOR.13:9 MET 1 KOR.13:9, 1 KOR.13:2 EN 1 KOR.2:9-16).

Later in de context definieert Paulus verder wat ze WETEN en wat ze PROFETEREN. We komen later op deze verzen terug, als we bij andere verzen komen die verwijzen naar wat deze verzen zeggen.

"1 Kor. 13:10: Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.

De voortdurende nadruk van Paulus is om over te gaan van het benadrukken van "tongen/talen" naar het benadrukken van "PROFETIE", "LIEFDE" en "ONDERWIJS".

Zowel wat zij WETEN, als wat zij PROFETEN IS GEDEELTELIJK, volgens hoofdstuk 13, vers 9, en beide zouden "weggedaan worden" volgens hoofdstuk 13, vers 10). Maar wanneer? [Zie hoofdstuk 13, vers 11b, zie dan vers 13: 10a]

"1 Kor. 13:11: Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

In dit voorbeeld verduidelijkt Paulus zijn eerdere verklaring. "Wanneer het volmaakte is gekomen" wordt verklaard door de woorden: "toen ik een man werd" in het voorbeeld dat hij gaf.

"1 Kor. 14:20: Broeders, wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen.

EINDE VAN DEEL 5 van 9. . BEGIN VAN DEEL 6 van 9.

Laten we dit zorgvuldig, regel voor regel, doornemen.

"1 Kor. 13:11: Toen ik een kind was,....."

Paulus heeft met geredde mensen in Korinthe gesproken over hun situatie met betrekking tot geestelijke gaven. In plaats van te beginnen met zijn vinger naar hen te wijzen, introduceert Paulus een voorbeeld dat we allemaal gemeen hebben: KINDERJAREN. Paulus was een kind geweest, net zoals zij kinderen waren geweest. Maar onthoud wat Paulus eerder in de context had gezegd over het feit dat ze kinderen waren.

"1 Kor. 3:1-2: 1 En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot geestelijken, maar als tot vleselijken, als tot jonge kinderen in Christus.

2 Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet; ja, gij vermoogt ook nu nog niet.

De Korinthiërs waren dus nog kinderen en spraken nog steeds in tongen/talen ALS EEN KIND.

"1 Kor. 13:11: Toen ik een kind was, sprak ik als een kind,....."

Maar Paulus zegt verder in hetzelfde vers 11:

"1 Kor. 13:11 maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

De tijd waarnaar in de context van deze twee opeenvolgende verzen wordt verwezen door "wanneer ik een man geworden ben" in het voorbeeld, is dezelfde tijd als: "dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden", wat dezelfde tijd is als "wanneer het volmaakte zal gekomen zijn".

Dus gaan we terug naar de eerdere vraag, wanneer zal dat wat ten dele is, worden weggedaan, en wanneer zullen de Korinthiërs stoppen met het spreken in tongen/talen, als een kind; wanneer worden ze een man. Zoals we uit deze verzen hebben gezien, is dit één van de TWEE DINGEN die moeten gebeuren voordat "tongen zullen ophouden". (1 Korinthiërs 13:8)

Het andere dat moet gebeuren, wordt later in dezelfde context uitgelegd, maar hij sprak er al wat over in de verzen 9 en 10. (Kennis en profetie).

We zullen meer van Paulus' uitleg laten zien over het "wanneer" tongen/talen zouden ophouden als we de rest van de context doornemen. Maar voor nu kunnen we zien dat er twee dingen moesten gebeuren opdat die Korinthiërs niet langer 'als een kind' zouden spreken. Paulus noemde het eerste deel, maar hij wacht om het later uit te leggen. Dus gaan we door met de context hier, maar komen terug om het tweede deel te zien dat vervuld moet worden om tongen/talen te laten ophouden.

"1 Kor.14:20: Broeders, wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen.

"1 Kor. 13:12: Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben

Paulus zegt dat de geestelijke gave van tongen een TEKEN was VOOR ONGELOVIGE JODEN. Maar toen de behoefte ervan vervaagde, gingen jullie Korinthiërs ermee door, zoals een KIND zou hebben gedaan. Maar nu is het tijd om te GROEIEN. Het is tijd om dat deel van Gods woord dat alreeds is gegeven te BETUIGEN. Paulus zegt dat het BETUIGEN VAN HET woord NU BELANGRIJKER is dan het te verspreiden onder ONGELOVIGE, HEBREEUWS SPREKENDE JODEN. Paulus gaf aan dat tongen/talen NOG NIET ONWETTIG voor hen zijn, maar dat ze vurig begeren naar de BESTE gaven, volg de liefde, "MAAR VEELEER dat gij profeteert" (het belijden van Gods geschreven woord).

"1 Kor. 13:13: En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde.

Liefde (dat wat VOLMAAKT is). (De gaven van tongen/talen en de gave van kennis hielden GEEN stand)

"1 Kor. 13:13: En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde.

INSTRUCTIES & DOEL VAN GEESTELIJKE GAVENEN

"1 Kor. 14:1: Jaagt de liefde na, en ijvert om de geestelijke gaven, maar meest, dat gij moogt profeteren.

Tegen de tijd van Handelingen 19, toen 1 Korinthiërs werd geschreven, was het profeteren de gave die de voorkeur had.

In 1 Korinthiërs 13:8 zien we dat de "geestelijke gaven" zullen: falen, ophouden en verdwijnen.

In de volgende paar verzen kun je zien waarom Paulus het heeft over de TIJDIGHEID van hun geestelijke gaven. Hun behoefte, nut en effectiviteit IS TEN EINDE.

"1 Kor. 14:2: Want die een vreemde taal spreekt, spreekt niet den mensen, maar Gode; want niemand verstaat het, doch met den geest spreekt hij verborgenheden

Geen mens begrijpt hem. In de geest spreekt hij verborgenheden (geheimen, onbekende dingen). Romeinen 8:26 We weten niet waarvoor we moeten bidden. Niet opbouwend voor anderen.

"1 Kor. 14:22: Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den ongelovigen; en de profetie niet den ongelovigen, maar dengenen, die geloven

Kijk naar:

"Hand. 19:10: En dit geschiedde twee jaren lang, alzo dat allen, die in Azie woonden, het Woord van den Heere Jezus hoorden, beiden Joden en Grieken.

Dus tegen de tijd van Handelingen 19:10 had bijna elke ongelovige Jood ofwel het evangelie van God gehoord en geloofd, ofwel het evangelie van God gehoord en het niet geloofd.

Opmerking van de vertaler: Het evangelie van God omvat het geloof dat Jezus Christus de Messias is.

Er was dus geen behoefte meer aan de buitengewone middelen van tongen om de Joden te evangeliseren voordat Israël werd verblind/verhard en ter zijde gesteld in Handelingen 28:25-29.

Kijk in de volgende paar verzen hoe Paulus verklaart dat het bewaren van GEHEIMEN GEEN onderdeel meer is van Gods plan voor het lichaam van Christus. (Verborgenschap = geheim, nimmer verteld).

"1 Kor. 14:3: Maar die profeteert, spreekt den mensen

stichting, en

vermaning en

vertrouwing.

Stichting (of : Opbouw).

"Hand. 20:32: En nu, broeders, ik bevele u Gode, en den woerde Zijner genade, Die machtig is u op te bouwen, en u een erfdeel te geven onder al de geheiligden.

"1 Kor. 14:3: Maar die profeteert, spreekt den mensen stichting,....."

"1 Kor. 14:12:.....zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot stichting der Gemeente.

"1 Kor. 14:4: Die een vreemde taal spreekt, die sticht zichzelf; maar die profeteert die sticht de Gemeente.

"sticht zichzelf" is geen LIEFE, noch is het Gods reden voor tongen/talen.

STICHT de Gemeente, niet uzelf.

"1 Kor. 14:5: En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, maar meer, dat gij profeteert; want die profeteert, is meerder dan die vreemde talen spreekt, tenzij dan, dat hij het uitlegge, opdat de Gemeente stichting moge ontvangen.

De King James Bible zegt het volgende:

"1 Kor. 14:5: I would that ye all spake (verleden tijd, gaat dus niet verder) with tongues, but rather that ye prophesied: for greater is he that prophesieth than he that speaketh with tongues, except he interpret, that the church may receive edifying.

Waarom is hij die profeteert (of Gods woord belijdt) groter dan hij die in tongen spreekt? Omdat het BELIJDEN van Gods woord de kerk OPBOUWD. En Paulus bereidde zich voor om over te gaan van het prediken van REDDING naar het prediken van het komen tot KENNIS VAN DE WAARHEID.

Merk op dat Paulus NIET zegt:

"Ik zou willen dat u allen in tongen zou SPREKEN..." (Zo staat het in de Statenvertaling).

(tegenwoordige tijd).

Maar in plaats daarvan zegt hij:

*"I would that ye all **SPAKE** with tongues...."* (Verleden tijd)

Vertaald geeft dat:

*"Ik zou willen dat jullie allemaal in tongen **SPRAKEN**...."*

Ze waren net in de positie geweest dat ze tongen/talen nodig hadden en gebruikten als een teken voor de ongelovige Joden die een teken nodig hadden.

Maar nu hebben ze zich vastgeklampt aan tekenen nadat ze BIJNA DOELLOOS geworden waren, en Paulus wist dat Israël op het punt stond nog een stap terug te doen in hun vermindering, en de tekenen, vanuit het lichaam van Christus aan Israël, zouden ophouden wanneer het begrijpen er van is ingevuld, voltooid, en vervolmaakt, met het geschreven woord van God. Paulus wist dat hij op het punt stond naar ALLE MENSEN TE WORDEN GEZONDEN, maar de Korinthiërs wisten het nog niet.

Paulus zei "Spraken" in de verleden tijd, toen gebeurde het niet meer.

"1 Kor. 14:5: En ik wil wel, dat gij allen in vreemde talen spreekt, maar meer, dat gij profeteert; want die profeteert, is meerder dan die vreemde talen spreekt, tenzij dan, dat hij het uitlegge, opdat de Gemeente stichting moge ontvangen.

Paulus gebruikte de tegenwoordige tijd in 1 Korintiërs 14:5 toen hij zei:

".....want die profeteert, is meerder dan die vreemde talen spreekt....."

Dat vervult "de stichting van de kerk" die Paulus later adviseert in:

"1 Kor. 14:12: Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar geestelijke gaven, zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot stichting der Gemeente.

STICHT de Gemeente, niet uzelf.

"1 Kor. 14:6: En nu, broeders, indien ik tot u kwam, en sprak vreemde talen, wat nuttigheid zou ik u doen, zo ik tot u niet sprak,

of in openbaring,

of in kennis,

of in profetie

of in lering?

Alles is een middel om op te STICHTEN / OP TE BOUWEN

Hier in 1 Korintiërs 14:6-11 benadrukt Paulus dat al het spreken in tongen/talen begrijpelijk moet zijn voor iemand die bij in bijeenkomst aanwezig is. Degenen op de lijst in 1 Korintiërs 14:6 zijn allemaal dingen die begrijpelijk en herkenbaar zijn. In de kerk, het lichaam van Christus, mag niets geheim worden gehouden, GEEN INNERLIJKE CLUB die "op de hoogte is", of die een GEHEIME TAAL of TONG heeft.

"1 Kor. 14:12: Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar geestelijke gaven, zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot stichting der Gemeente.

Laten we naar het volgende vers gaan.

"1 Kor.14:7-11: 7 Zelfs ook de levenloze dingen, die geluid geven, hetzij fluit, hetzij citer, zo zij geen onderscheid met hun klank geven, hoe zal bekend worden, hetgeen op de fluit of op de citer gespeeld wordt?

8 Want ook indien de bazuin een onzeker geluid geeft, wie zal zich tot den krijg bereiden?

9 Alzo ook gijlieden, indien gij niet door de taal een duidelijke rede geeft, hoe zal verstaan worden hetgeen gesproken wordt? Want gij zult zijn als die in de lucht spreekt.

10 Er zijn, naar het voorvalt, zo vele soorten van stemmen in de wereld, en geen derzelve is zonder stem.

11 Indien ik dan de kracht der stem niet weet, zo zal ik hem, die spreekt, barbaars zijn; en hij, die spreekt, zal bij mij barbaars zijn.

EINDE VAN DEEL 6 van 9. . BEGIN VAN DEEL 7 van 9.

Ten tijde van hoofdstuk 19 in de geschiedenis van Handelingen, toen 1 Korinthiërs werd geschreven, behoorde de BARBAAR nog steeds tot degenen naar wie Paulus nog NIET was gezonden, en hij schreef GEEN instructiebrieven aan hen. Zelfs een hoofdstuk later in de geschiedenis van Handelingen, toen Romeinen werd geschreven, verklaarde Paulus dat hij SCHULDENAAR was voor de barbaren (Rom. 1:14). Zoals we weten, wordt een SCHULD pas IN DE TOEKOMST afbetaald. Tegen de tijd van het schrijven van de brief aan allen die in Rome zijn, in Handelingen 20:3, was Paulus nog steeds NIET naar alle mensen GEZONDEN.

Dus sommige instructies van Paulus in Romeinen en 1 Korinthiërs kunnen alleen gericht zijn op die vroege en voormalige Joden en proselieten (gemengde menigte, Ruth, veel van de mensen van het land van de Perzen en de Meden werden Joden in Esther 8: 17), en Grieken die Joden zegenden, Heidenen uit de synagogen, en mensen zoals Rachab, Nebby, Cyrus, Artaxerxes, Ahasveros, van wie sommigen het niet volhielden tot het einde. Maar de instructies van Paulus in Romeinen, Korinthiërs, Galaten en Thessalonicenzen zijn NIET gericht aan degenen onder ons in de categorie van barbaren, of alle mensen.

Blijf niet hangen bij het uitvoeren van bepaalde instructies die alleen kunnen worden vervuld door Joden, voormalige Joden, proselieten of Grieken die de Joden zegenden, die het evangelie van Christus hebben geloofd en de synagogen hebben verlaten, terwijl ze destijds allemaal nog van het huishouden van Israël waren.

Hier, beginnend in 1 Korinthiërs, hoofdstuk 14, vers 12, predikt Paulus, nadat hij al dit basiswerk heeft gelegd, het VERMINDEREN van de TEKENGAVEN, om Israël tot navolging op te wekken, terwijl Israël al grotendeels in aantal is verminderd. Paulus predikt ook het VERMINDEREN van de gaven die gegeven zijn om de canon van de Schrift te voltooien.

“1 Kor. 14:12: Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar geestelijke gaven, zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot stichting der Gemeente.

“1 Kor.14:26: Wat is het dan, broeders? Wanneer gij samenkomt, een iegelijk van u,

heeft hij een psalm,

heeft hij een leer,

heeft hij een vreemde taal,

heeft hij een openbaring,

heeft hij een uitlegging;

laat alle dingen geschieden tot stichting;

STICHTING is primair. Focus op het verspreiden van de begrijpelijke en opbouwende boodschap. (1 Korinthiërs 14:12 en 26)

Laten we de verzen in 1 Korinthiërs vanaf hoofdstuk 14 vers 13 doornemen.

“1 Kor. 14:13-14: 13 Daarom, die in een vreemde taal spreekt, die bidde, dat hij het moge uitleggen.

14 Want indien ik in een vreemde taal bid, mijn geest bidt wel, maar mijn verstand is vruchteloos.

(Rom. 8:26: want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen”.

“1 Kor.14:15-16: 15 Wat is het dan? Ik zal wel met den geest bidden, maar ik zal ook met het verstand bidden; ik zal wel met den geest zingen, maar ik zal ook met het verstand zingen.

16 Anderszins, indien gij dankzegt met den geest, hoe zal degene, die de plaats eens ongeleerden vervult, amen zeggen op uw dankzegging, dewijl hij niet weet, wat gij zegt?

Denk aan vers 12:

“zo zoekt dat gij moogt overvloedig zijn tot STICHTING der Gemeente”.

“1 Kor. 14:17: Want gij dankzegt wel behoorlijk, maar de ander wordt NIET GESTICHT.

Paulus, Christus' enige apostel der Heidenen, zei:

“1 Kor. 14:18-19: 18 Ik dank mijn God, dat ik meer vreemde talen spreek, dan gij allen;

19 Maar ik wil liever in de Gemeente vijf woorden spreken met mijn verstand, opdat ik ook anderen moge onderwijzen, dan tien duizend woorden in een vreemde taal.

“Spreek” om te onderwijzen, "leer ook anderen" 1 Tim. 2:11-12. De geestelijke gave van "verstand" LEERT ANDEREN. Als in:

“2 Tim. 2:2: En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren.

“1 Kor. 14:20: Broeders, wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen.

Weet je nog wat we lazen in 1 Korinthiërs 13:11?

“1 Kor. 13:11: Toen ik een kind was,

sprak ik als een kind,

was ik gezind als een kind,

overlegde ik als een kind;

maar wanneer ik een man geworden ben,

zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.

“1 Kor. 14:20: Broeders, wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen.

Paulus zei tegen de Korinthiërs dat ze MOESTEN GROEIEN! Hij zegt dat het lichaam van Christus voorbij het stadium is van die geestelijke gaven die Israël een TEKEN laten zien OM HEN IN STAAT TE STELLEN TE GELOVEN. Dat was waar de tekenen voor dienden. In Exodus, hoofdstuk 4, kunnen we zien waarom God tekenen heeft bedacht en ontworpen.

“Exodes 4:1-9: 1 Toen antwoordde Mozes, en zeide: Maar zie, zij zullen mij niet geloven, noch mijn stem horen; want zij zullen zeggen: De Heere is u niet verschenen!

2 En de Heere zeide tot hem: Wat is er in uw hand? En hij zeide: Een STAF.

3 En Hij zeide: Werp hem ter aarde. En hij wierp hem ter aarde! Toen werd hij tot een slang; en Mozes vlood van haar.

4 Toen zeide de Heere tot Mozes: Streck uw hand uit, en grijp haar bij haar staart! Toen strekte hij zijn hand uit, en vatte haar, en zij werd tot een staf in zijn hand.

5 Opdat zij geloven, dat u verschenen is de Heere, de God hunner vaders, de God van Abraham, de God van Izak, en de God van Jakob.

6 En de Heere zeide verder tot hem: Steek nu uw hand in uw boezem. En hij stak zijn hand in zijn boezem; daarna trok hij ze uit, en ziet, zijn hand was melaats, wit als sneeuw.

7 En Hij zeide: Steek uw hand wederom in uw boezem. En hij stak zijn hand wederom in zijn boezem; daarna trok hij ze uit zijn boezem, en ziet, zij was weder als zijn ander vlees.

8 En het zal geschieden, zo zij u niet geloven, noch naar de stem van het eerste teken horen, zo zullen zij de stem van het laatste teken geloven.

9 En het zal geschieden, zo zij ook deze twee tekenen niet geloven, noch naar uw stem horen, zo neem van de wateren der rivier, en giet ze op het droge; zo zullen de wateren, die gij uit de rivier zult nemen, diezelfde zullen tot bloed worden op het droge.

Ook zien we verderop in hetzelfde hoofdstuk meer bevestiging van WAAROM GOD TEKENEN GAF.

“Ex. 4:29-31: 29 Toen ging Mozes en Aaron, en zij verzamelden al de oudsten der kinderen Israels.

30 En Aaron sprak al de woorden, die de Heere tot Mozes gesproken had; en hij deed de tekenen voor de ogen des volks.

31 En het volk geloofde, en zij hoorden, dat de Heere de kinderen Israels bezocht, en dat Hij hun verdrukking zag, en zij neigden hun hoofden, en aanbaden.

Dus God bedacht en ontwierp TEKENEN met als doel dat ISRAËL GOD ZOU GELOVEN.

“1 Kor. 14:21: In de wet is geschreven (over Israël) : Ik zal door lieden van andere talen, en door andere lippen tot dit volk (Israël) spreken, en ook also zullen zij Mij niet horen, zegt de Heere.

Tongen/talen hoorden geen verrassing te zijn. Israël heeft misschien GEEN aandacht besteed aan Jesaja 28 omdat het hun ongeloof voorspelde.

“Jesaja 28:11-12: 11 Daarom zal Hij door belachelijke lippen, en door een andere tong tot dit volk spreken;

12 Tot dewelken Hij gezegd heeft: Dit is de rust, geeft den moeden rust, en dit is de verkwikking; doch zij hebben niet willen horen.

Hier zei Jesaja over God,

"zal hij tot dit volk spreken."

("zal hij spreken").

In tongen/talen SPREKEN is LERINGEN verkondigen in ANDERE tongen/talen, ANDERE lippen. We zagen in 1 Korinthiërs 14:6-10 dat SPREKEN in tongen/talen altijd begrijpelijk en zinvol moet zijn voor iemand die aanwezig is.

“1 Kor. 14:22: Zo dan, de vreemde talen zijn tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den ongelovigen; en de profetie niet den ongelovigen, maar dengenen, die geloven.

Wat zei vers 22 dat tongen ZIJN en niet zijn? Tongen zijn een teken (manifestatie,12:7) voor ongelovigen (14-22) Joden (1:22). Maar in die tijd, in 1 Kor.14:2 (Handelingen 19), spreekt hij, die in een onbekende taal spreekt, NIET tot mensen. Daarom zal Hij (God): "*door belachelijke lippen, en door een andere tong/taal tot dit volk (Israël) SPREKEN*. Korinthe was fout en liet Gods taalgebruik achterwege.

“1 Kor. 14:23-26: 23 Indien dan de gehele Gemeente bijeenvergaderd ware, en zij allen in vreemde talen spraken, en enige ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij uitzinnig waart?

24 Maar indien zij allen profeteerden, en een ongelovige of ongeleerde inkwame, die wordt van allen overtuigd, en hij wordt van allen geoordeeld.

25 En alzo worden de verborgene dingen zijns harten openbaar; en alzo, vallende op zijn aangezicht, zal hij God aanbidden, en verkondigen, dat God waarlijk onder u is.

26 Wat is het dan, broeders? Wanneer gij samenkomt, een iegelijk van u,

heeft hij een psalm,

heeft hij een leer,

heeft hij een vreemde taal,

heeft hij een openbaring,

heeft hij een uitlegging;

laat alle dingen geschieden tot stichting;

LAAT ALLE DINGEN GESCHIEDEN TOT STICHTING (1 Kor. 14:26).

Let op een paar dingen betreffende de verzen 23 en 24. De samenkomsten van Paulus waren OPEN samenkomsten. ONGELEERDEN konden binnenkomen. ONGELOVIGEN konden binnenkomen. Dus, naast de ongelovigen, was er in de samenkomst van Paulus in Korinthe ruimte gereserveerd voor de ONGELEERDEN. Dat betekent dat de samenkomsten van Paulus open stonden voor de ongelovigen, de nieuwe gelovigen en de ONGELEERDEN in de kennis van de waarheid. Evenals de geredden die tot kennis van de waarheid kwamen.

Nogmaals, OPBOUWEN/STICHTEN is het DOEL geworden, ter vervanging van het EVANGELISEREN van Joden door tongen/talen.

EINDE VAN DEEL 7 van 9. . BEGIN VAN DEEL 8 van 9.XXX

BEPERKENDE VERORDENINGEN VAN PAULUS

“1 Kor. 14:27: En zo iemand een vreemde taal spreekt, dat het door twee, of ten meeste drie geschiede, en bij beurte; en dat één het uitlegge.

“bij beurte” is ook de manier waarop Paulus deze discussie beëindigt in vers 40, “in volgorde”.

“1 Kor. 14:40: Laat alle dingen eerlijk en met orde (in volgorde) geschieden.

Dat betekent in volgorde, niet wanordelijk.

“1 Kor. 14:27-31: 27 En zo iemand een vreemde taal spreekt, dat het door twee, of ten meeste drie geschiede, en bij beurte; en dat één het uitlegge.

28 Maar indien er geen uitlegger is, dat hij zwijge in de Gemeente; doch dat hij tot zichzelf spreke, en tot God.

29 En dat twee of drie profeten spreken, en dat de anderen oordelen.

30 Doch indien een ander, die er zit, iets geopenbaard is, dat de eerste zwijge.

31 Want gij kunt allen, de een na den ander profeteren, opdat zij allen leren, en allen getroost worden.

Hier leren we dat het voordeel van profeten "leren" en "troosten" is. Dat komt overeen met wat we al behandelden in 1 Korinthiërs 14:3.

“1 Kor. 14:3: Maar die profeteert, spreekt den mensen

stichting,

en vermaning

en vertroosting.

“1 Kor. 14:32-33: 32 En de geesten der profeten zijn den profeten onderworpen.

33 Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen.

We hebben de nabije context bekeken. Voeg nu de externe context toe.

“1 Tim. 2:11-12: 11 Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.

12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

Merk op dat er NIET staat:

"noch gezag over de man UITOEFENEN".

Het zegt:

'noch om zich gezag over de man toe te eigenen.'

Dat liet **op dat moment** een soort rechtmatig spreken over vrouwen in de kerk open, zonder zich het gezag over de man toe te eigenen. Een verre context zal dat echter uitsluiten in 1 Timotheüs 2:7-15.

Vervolgens zullen we in 1 Korinthiërs 14:34-38 zien dat het spreken in tongen, door het lichaam van Christus, is om Israël de leer te leren die aan Paulus is geopenbaard.

*“1 Kor.14:34: Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken, (openbaring van nieuwe leer) **maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt.***

Het rechtmatige gebruik van tongen/talen omvatte het verspreiden van de nieuw geopenbaarde leer die, over taalbarrières heen, moest worden onderwezen.

U kunt dat bijvoorbeeld zien gebeuren in Gods taalgebruik door de 12 apostelen van Israël in Handelingen 2:4-8 en 11.

“Handelingen 2:4-11: 4 En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.

5 En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn.

6 En als deze stem geschied was, kwam de menigte samen, en werd beroerd, want een iegelijk hoorde hen in zijn eigen taal spreken.

7 En zij ontzetten zich allen, en verwonderden zich, zeggende tot elkander: Ziet, zijn niet alle dezen, die daar spreken, Galileers?

8 En hoe horen wij hen een iegelijk in onze eigen taal, in welke wij geboren zijn?

9 Parthers, en Meders, en Elamieten, en de inwoners zijn van Mesopotamie, en Judea, en Cappadocie, Pontus en Azie.

10 En Frygie, en Pamfylie, Egypte, en de delen van Libye, hetwelk bij Cyrene ligt, en uitlandse Romeinen, beiden Joden en Jodengenoten;

*11 Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen **de grote werken Gods spreken.***

Hier kunt u duidelijk zien hoe God de Joden uitnodigde om Hem te geloven. Gods gebruik van tongen/talen was om Israël te laten geloven door de GROTRE WERKEN van God te tonen.

De bekrachtiging van de nieuwe leer zou aan de apostelen en profeten worden overgelaten en het spreken ervan tot "dit volk", Israël, zou door mensen gebeuren.

“1 Tim. 2:14: En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest.

“1 Kor. 14:34-35: 34 Dat uw vrouwen in de Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten te spreken, maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk ook de wet zegt.

35 En zo zij iets willen leren, laat haar te huis haar eigen mannen vragen; want het staat lelijk voor de vrouwen, dat zij in de Gemeente spreken.

"LEREN" (spreken in tongen/talen was voor anderen om iets te leren, iets geleerd worden).

“1 Kor. 14:36: Is het Woord Gods van u uitgegaan? Of is het tot u alleen gekomen?

Gods woord behoort aan God en aan wie Hij het heeft geopenbaard. Profeten van het lichaam van Christus en de mannen en de vrouwen hadden GEEN controle over de openbaringen. Christus openbaarde Zijn woord aan Paulus. Paulus werd door God geïnspireerd om Christus' openbaringen van Gods woord te ontvangen voordat het naar de profeten van het lichaam Christus ging om te erkennen dat God Paulus gebod te prediken en te schrijven. Pas toen werden de nieuwe openbaringen aan de getrouwe mannen gegeven om ook anderen te onderwijzen, met inbegrip van het onderwijzen van de vrouwen in die nieuw geopenbaarde Schriften.

Totdat ze door hun echtgenoten werden onderwezen, konden die vrouwen geen profetieën UITSPREKEN in de kerk omdat ze nog niet aan hen waren verkondigd. Maar ze werden door kinderen te baren gered van het niet onderwijzen. De vrouwen moesten hun kinderen onderwijzen en de jongere vrouwen.

De Bijbel zegt dat niet allemaal op één plek. Maar Handelingen 26:16 zegt wel dat Christus zou getuigen over die dingen waarin Christus aan Paulus zou verschijnen. Ook zegt 1 Korinthiërs 13:2 dat aan de profeten, van het lichaam van Christus, werd gegeven om alle verborgenheden en alle kennis te begrijpen. Ook staat in 1 Korinthiërs 14:37 wat de profeten, van het lichaam van Christus, moeten erkennen wat God Paulus gebod te prediken en te schrijven.

Aan wie zouden de profeten, van het lichaam van Christus, de nieuwe openbaringen van Paulus belijden/doorgeven? De profeten van het lichaam van Christus beleden de nieuwe openbaringen van Paulus aan de mannen en vrouwen van hun kerken van de Heidenen, met uitzondering van het feit dat er een taakverdeling kwam toen de openbaringen de algemene vergadering bereikten. Geïnspireerd verklaarde Paulus dat de mannen de eersten zouden zijn die de pas geopenbaarde Schrift van Paulus zouden ontvangen door door de profeten van het lichaam van Christus.

Er is nog een ander aspect dat we nu moeten bespreken. Daarna komen we op deze voortgang terug om een beter begrip te krijgen van de impact ervan vandaag. Sla 1 Timotheüs 2 op, verzen 7 tot en met 15. We willen de hele context lezen, maar concentreren ons op de verzen 11 tot en met 13.

“1 Tim. 2:7-15: 7 Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid.

8 Ik wil dan, dat de mannen bidden in alle plaatsen, opheffende heilige handen, zonder toorn en twisting.

9 Desgelijks ook, dat de vrouwen, in een eerbaar gewaad, met schaamte en matigheid zichzelf versieren, niet in vlechtingen des haars, of goud, of paarden, of kostelijke kleding;

10 Maar (hetwelk de vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede werken.

11 Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.

12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

13 Want Adam is eerst gemaakt, daarna Eva.

14 En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest.

15 Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren, zo zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid.

Met betrekking tot de betrokkenheid van de vrouwen zien we een tweede aspect dat hier door Paulus naar voren wordt gebracht. Er is het aspect van de uitdeling van taken en instructies in het brengen van Christus' openbaringen, eerst aan Paulus, dan aan de profeten van het lichaam van Christus, dan aan de mannen van de vergadering, dan aan de vrouwen van de vergadering, dan aan de jongere vrouwen en kinderen in de vergaderingen. Maar daarnaast is er het aspect van de goddelijke opstelling van echtgenoten en echtgenotes in de vergaderingen. Er is ook een Bijbelse reden voor die goddelijke positionering. Dat zijn de twee aspecten die van invloed zijn op de betrokkenheid van vrouwen bij het vermenigvuldigen van het pas geopenbaarde woord van God.

Laten we eerst nog eens kijken naar 1 Timotheüs 2:11-12 om de instructies te zien die volgens Paulus betrokken zijn bij het beschikbaar maken van de nieuw geïnspireerde Schriften.

“1 Tim. 2:11-12: 11 Een vrouw (echtgenote) late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.

12 Doch ik laat de vrouw (echtgenote) niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

Die instructies kunnen ons in de 21e eeuw behoorlijk bevooroordeeld in de oren klinken, maar dat zijn GEEN cultureel afgeleide instructies en standpunten. Het zijn al lang bestaande Bijbelse maatstaven. We mogen de Bijbel nooit naar culturele maatstaven beoordelen. We moeten de cultuur beoordelen naar Bijbelse maatstaven.

Het woord dat Paulus gebruikt voor “MAN” in 1 Timotheüs 2:12 is een ander woord met een andere betekenis dan het woord dat Paulus gebruikte voor “MAN” in de hoofdstukken over geestelijke gaven van 1 Korintiërs 12:3,7,11, 14: 2,27,37,38. 1 Korintiërs 12:3,7,11, 14:2,27,37,38 heeft de betekenis van "elk (één), elk (man, één, vrouw, ding)", met andere woorden, niet noodzakelijkerwijs "mannelijk". Dus verzen zoals 1 Korintiërs 12:7 betekenen dat God in die tijd aan alle gelovigen geestelijke gaven gaf, waaronder talen, uitleg, wonderen, genezingen en profetie. Het woord dat Paulus in 1 Korintiërs 12:7 voor "MAN" gebruikte, betekent:

1 Kor. 12:7: Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is.

De King James Bible zegt in: “1 Kor.12:7: *But the manifestation of the Spirit is given to every man to profit withal.* Vertaald geeft dat: “Maar de manifestatie van de Geest wordt aan **ieder mens** (of aan ieder persoon) gegeven om er profijt van te hebben”. Dat is veel duidelijker dan de Statenvertaling!

1 Kor. 12:7 betekent NIET:

“Maar de manifestatie van de Geest is gegeven aan elke MAN om er profijt van te hebben”.

In de betekenis van:

““Maar de manifestatie van de Geest is gegeven aan elke MANSPEERSON om er profijt van te hebben”.

Dus aan de hand van de verzen die we tot nu toe hebben gezien, heeft de Bijbel nog niet gezegd dat er ook geen tongen/talen aan vrouwen werden gegeven tijdens de verkondiging van het evangelie. Gezien de volgorde van de verspreiding van de nieuw geïnspireerde Schriften die aan Paulus waren geopenbaard, ontvingen de mannen echter het onderwijs, van Paulus, van de profeten van het lichaam van Christus. Maar de vrouwen zouden van hun echtgenoten thuis horen over die nieuwe openbaringen die onderwezen moesten worden aan hun kinderen en aan de jongere vrouwen.

Dat was het eerste aspect van de vraag of vrouwen de geïnspireerde openbaringen in de kerk moeten UITSPREKEN, of niet.

EINDE VAN DEEL 8 van 9. . BEGIN VAN DEEL 9 van 9.

Laten we nu eens kijken naar het tweede aspect van het SPREKEN van vrouwen in de kerk in 1 Timotheüs 2:12. We hebben de verwante context gelezen in 1 Timotheüs 2:7-15, en we hebben de instructies van Paulus in 1 Timotheüs 2:11-12 overwogen. Daar zagen we dat Paulus de gelovige vrouwen instrueerde om in STILTE te LEREN, in plaats van in de kerk te SPREKEN, of iets anders te doen om de lijn van autoriteit/gezag te verstoren die de nieuw geïnspireerde openbaringen van het woord van God bracht. Een ander ding om op te merken is dat Paulus het woord voor "vrouw" gebruikte dat "echtgenote" betekent. Paulus gebruikte het woord “vrouw” in dezelfde betekenis als in Genesis 2:22-24 in wat het Oude Testament wordt genoemd.

“Gen. 2:22-24: 22 En de Heere God bouwde de ribbe, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.

23 Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is.

24 Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot een vlees zijn.

Opmerking van de vertaler: De King James Bible zegt het volgende:

“Gen. 2:22-24: 22 And the rib, which the LORD God had taken from man, made he a woman, and brought her unto the man.

23 And Adam said, This is now bone of my bones, and flesh of my flesh: she shall be called Woman, because she was taken out of Man.

24 Therefore shall a man leave his father and his mother, and shall cleave unto his wife: and they shall be one flesh.

Dat betekent dat er ook dat besef is in de instructies die Paulus gaf voor het protocol in de kerkelijke samenkomsten. Wij geloven de Bijbel, zoals het er staat. Maar om de gevolgtrekking in het woord "VROUW" te helpen begrijpen, laten we de definitie tijdelijk vervangen door het woord.

*"1 Tim. 2:11-12: 11 Een vrouw late zich **leren in stilheid**, in alle onderdanigheid.*

12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij. Maar (hetwelk de vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede werken.

Laten we nu eerst Timotheüs 2:11-12 opnieuw lezen zoals de Bijbel het voorstelt, maar deze keer met het begrip van wat de woorden betekenen die Paulus gebruikte toen hij het schreef.

*"1 Tim. 2:11: Een vrouw (echtgenote) late zich **leren in stilheid**, in alle onderdanigheid.*

*"1 Tim. 2:12: Doch ik laat de vrouw (echtgenote) **niet toe, dat zij lere, noch over den man** (echtgenoot) **heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij. Maar (hetwelk de vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede werken.***

Kijk nu naar het volgende woord, het eerste woord in 1 Timotheüs 2:13.

*"1 Tim. 2:13-14: 13 **Want** Adam is eerst gemaakt, daarna Eva.*

14 En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw (echtgenote), verleid zijnde, is in overtreding geweest.

Het eerste woord in 1 Timotheüs 2:13 is "WANT". Met andere woorden, wat we zojuist in de verzen 11-12 hebben gelezen is waar vanwege wat Paulus hierna zegt.

*"1 Tim. 2:13-14: 13 **Want** Adam is eerst gemaakt, daarna Eva.*

14 En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw (echtgenote), verleid zijnde, is in overtreding geweest.

Ten eerste zien we in vers 13 dat Eva pas werd gevormd nadat God de mens naar Zijn eigen beeld en gelijkenis had geschapen. Ook herinneren we ons in vers 13 dat Eva niet werd gevormd uit het stof van de aarde, maar uit een deel van de mens in Genesis 2:21. Dan zien we in vers 14 wie het eerst zondigde om de gemeenschap met God te verbreken. We weten niet of de man, Adam, ooit zou hebben gezondigd als de vrouw, Eva, niet uit Adams rib was gemaakt. Maar we weten wel wat er in 1 Timotheüs 2:14 staat.

"1 Tim. 2:14: En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw (echtgenote), verleid zijnde, is in overtreding geweest.

Herinner je je het woord "WANT" waarmee vers 13 begon? Omdat de vrouw als tweede werd geschapen, en omdat de vrouw de eerste was in de overtreding, hebben we de resulterende instructies over vrouwen in de kerkbijeenkomsten in 1 Timotheüs 2:11-12.

"1 Tim. 2:11: Een vrouw (echtgenote) late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.

"1 Tim. 2:12: Doch ik laat de vrouw (echtgenote) niet toe, dat zij lere, noch over den man (echtgenoot) heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij. Maar (hetwelk de vrouwen betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede werken.

Paulus zei: 'Ik laat niet toe dat een vrouw leert... maar dat ze in stilte is. Dat is om de twee aangegeven redenen. Eén reden is dat de vrouw de eerste was in de overtreding. En een andere reden is dat de vrouw, die de vrouw is in een Bijbels huwelijk in deze bedeling, plechtig beloofd onderworpen aan haar man te zijn, net zoals haar man onderworpen is aan God door het woord van God.

Maar er is meer.

"1 Tim. 2:15: Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren, zo zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid.

„zalig worden in kinderen te baren“? Van wat zalig worden? Verlost van de beperkingen die werden gegeven voorafgaand aan de verzen waarin we ons bevinden, voorafgaand aan de verzen 13-15.

Desalniettemin zal ze tijdens het baren gered worden van "stilte", "leren in stilte", "niet te leren".

'Kinderen krijgen' bood de vrouw, de echtgenote, de kans om de volgende generatie de nieuw geïnspireerde openbaringen te onderwijzen in de Paulinische geschriften die Romeinen tot en met Filemon werden.

"1 Tim. 2:15: Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren, zo zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met matigheid.

Er is nog een behoefte in de kerk die de vrouw moet vervullen.

"Titus 2:3: De oude vrouwen insgelijks,.....".

Paul had het niet over vrouwen in het bejaardentehuis. Hoewel het woord dat Paulus gebruikte, in dit geval oude vrouwen of bejaarde vrouwen betekent, kun je zien dat hij oudere vrouwen vergeleek met de jongere vrouwen in het volgende vers, de jonge vrouwen.

"Titus 2:3-4: 3 De oude vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn, gelijk den heiligen betaamt, dat zij geen lasteressen zijn, zich niet tot veel wijns begevende, maar leraressen zijn van het goede;

4 Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig te zijn, haar mannen lief te hebben, haar kinderen lief te hebben;

"Hun echtgenoten liefhebben" heeft te maken met waar vrouwen voor zijn geschapen en wat ze hebben gezworen in een Bijbels huwelijk. Dat houdt in dat ze zich moet onderwerpen om een hulp te zijn, haar man te helpen zijn standpunt in te nemen over de Bijbelse beginselen die hij begrijpt.

"Titus 2:3-4: 3 De oude vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn, gelijk den heiligen betaamt, dat zij geen lasteressen zijn, zich niet tot veel wijns begevende, maar leraressen zijn van het goede;

4 Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig te zijn, haar mannen lief te hebben, haar kinderen lief te hebben;

Dat is hoe gelovige oudere vrouwen in het lichaam van Christus de JONGE VROUWEN kunnen LEREN om hun geloften te houden en "HUN MANNEN LIEF TE HEBBEN".

Tussen haakjes, Paulus werd door God geïnspireerd om mannen te instrueren hoe ze met vrouwen (hun vrouwen) moeten omgaan, en ze hebben twee instructies, niet slechts één.

"Titus 2:3-4: 3 De oude vrouwen insgelijks, dat zij in haar dracht zijn, gelijk den heiligen betaamt, dat zij geen lasteressen zijn, zich niet tot veel wijns begevende, maar leraressen zijn van het goede;

4 Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig te zijn, haar mannen lief te hebben, haar kinderen lief te hebben;

"HAAR KINDEREN LIEF TE HEBBEN" heeft te maken met wat de Bijbel zegt in Spreuken 22:15.

"Spreuken 22:15: De dwaasheid is in het hart des jongen gebonden; de roede der tucht zal ze verre van hem wegdoen.

De "stok" is geen honkbalknuppel die het kind bang maakt. De "roede" is waarvan koning David zei dat het een Troost voor HEM was.

"Psalm 23:4: Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij.

De herder draagt geen pijnlijke stok om de schapen te slaan. De herder draagt een staf om zachtjes op de zijkant van het schaap te drukken om het verdwaalde schaap terug in de kudde te leiden. De roede geeft richting aan degenen die de weg kwijt zijn. De stok is een oefening van liefde, in plaats van de schapen uit je bescherming te laten dwalen.

"Psalm 23:4: Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij.

"Spr. 22:15: De dwaasheid is in het hart des jongen gebonden; de stok der tucht zal ze verre van hem wegdoen.

De stok van correctie is **liefdevol** grenzen en limieten te stellen, samen met **liefdevol** realistische resultaten of consequenties toepassen op hun gedrag.

Dat is hoe gelovige oudere vrouwen in het lichaam van Christus de JONGE VROUWEN moeten LEREN "hun kinderen lief te hebben".

Door ons de nieuwe Schriften te brengen, was alles, behalve de laatste stap, om ons het nieuw geopenbaarde goede nieuws te brengen dat er een manier is om tot God te komen, zelfs nadat Israël in Handelingen 7 viel.

Echter, de laatste stap, terwijl het dezelfde reden en autoriteit had, had het ook de reden in:

"1 Tim. 2:11-12: 11 Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle onderdanigheid.

12 Doch ik laat de vrouw niet toe, dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij in stilheid zij.

Het verschil zit hem in wat de reden is voor de vrouwen om in stilte te leren.

"1 Tim. 2:13-14: 13 Want Adam is eerst gemaakt, daarna Eva.

14 En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest.

Die reden eindigde niet toen Israël aan het einde van Handelingen verblind en verworpen werd.

Laten we verder gaan in 1 Korinthiërs 14:36.

"1 Kor. 14:36: Is het Woord Gods van u uitgegaan? Of is het tot u alleen gekomen?

Definitie van PROFETIE is iets van tevoren uitspreken. De PROFETEN waren niet de bron van openbaring, noch waren zij de geïnspireerde schrijvers.

"1 Kor. 14:37: Indien iemand meent een profeet te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn.

Taakomschrijving van PROFETEN: PROFETEN van het lichaam van Christus moesten erkennen dat de geïnspireerde schrijvers Gods woord spraken.

Kijk terug naar:

"1 Kor. 14:38-39: 38 Maar zo iemand onwetend is, die zij onwetend.

39 Zo dan, broeders, ijvert om te profeteren, en verhindert niet in vreemde talen te spreken.

In dit stadium is het negatief, maar geen WET.

"1 Kor. 14:40: Laat alle dingen eerlijk (naar behoren) en met orde (in volgorde) geschieden.

Einde van deel 9 van 9.